

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.315/2021/7.

A tanács tagjai: dr. Puskás Péter a tanács elnöke
dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
dr. Bartal Géza bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Tarr Dávid Gábor Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Tarr Dávid Gábor ügyvéd
cím1

Az alperes: név2
cím2

Az alperes képviselője: Lascsik & Vass Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Vass Gellért ügyvéd
cím3

A per tárgya: kezesi felelősség

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Győri Törvényszék
1.Pf.20.443/2020/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Mosonmagyaróvári Járásbíróság
17.P.20.398/2020/10/II.

Rendelkező rész

– A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

– Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.872.921 (egymilliónyolcszázhetvenkétezer-kilencszázhuszonegy) forint együttes elsőfokú, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, valamint a Cs. Kft. (a továbbiakban: kötelezett) között 2014. április 1-én törzsvásárlói keretmegállapodás jött létre, amely alapján a kötelezett megrendelő 3.500.000 forint összegű áruhitel-kerettel rendelkezett a felperesnél. A kötelezett nevében a szerződést cégszerűen az alperes, a társaság ügyvezetője írta alá.

[2] Egy 2014. április 10-i keltezésű, szerződő félként a felperest, a kötelezettet, valamint az alperest feltüntető okirat szerint (a továbbiakban: kezesi szerződés) az alperes, mint készfizető kezes arra vállalt kötelezettséget, hogy a kötelezettnek a jogosult felperessel szemben a 2014. április 1-én kelt törzsvásárlói keretmegállapodásból eredő tartozásáért, de legfeljebb 3.500.000 forint és járulécai erejéig, határozatlan időre, készfizető kezességet vállal. A kezesi szerződésen a felperes cégszerű aláírása mellett a kötelezett cégbélyegzőjének lenyomata, valamint az alperes, mint ügyvezető és az alperes, mint készfizető kezes neve felett egy-egy szignó látható.

[3] A törzsvásárlói keretmegállapodás megkötését követően létrejött adásvételi szerződésekből a kötelezettnek a felperes felé 6.861.170 forint lejárt tartozása keletkezett, amelyet felszólítás ellenére nem fizetett meg és a felperes – kezesi szerződésen alapuló – fizetési felszólítására az alperes sem teljesített.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében az alperest 3.500.000 forint tőke és járulécai megfizetésére kérte kötelezni a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:416. § (1) bekezdése alapján.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a felperessel kezesi szerződést nem kötött, a felperes által csatolt kezesi szerződésen található aláírás nem tőle származik.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság – az alperest kereset szerint marasztaló ítéletének a másodfokú bíróság általi hatályon kívül helyezését követően megismételt eljárásában – a 6.P.20.158/2018/20/II. számú ítéletben kötelezte az alperest 3.500.000 forint és késedelmi kamatai megfizetésére. Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság 1.Pf.20.039/2019/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. A jogerős ítéletet a Kúria a Pfv.VI.21.292/2019/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasította.

[7] A megismételt eljárásban meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 3.500.000 forint és járulécai megfizetésére.

[8] Döntését arra alapította, hogy a felperes a perben bizonyította, hogy a kezesi szerződés írásban létrejött, azt az alperes írta alá. Kifejtette, hogy a perben beszerzett szakvélemény csak valószínűségi szinten állapította meg, hogy a kezesi szerződésen lévő

szignók nem az alperestől származnak, és sem az alperestől való eredetet, sem a hamisítás, vagy önhamisítás tényét nem zárta ki. A rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, így E.Gy. végig következetes tanúvallomása, a kötelezett hitelképességét alá nem támasztó 2011. és 2012. éves beszámolóí, alapján úgy ítélte meg, hogy a szakértő valószínűség szintjén megfogalmazott véleményével és az alperes – nyilvánvalóan elfogulatlanak nem tekinthető – szűkszavú és bizonytalan védekezésével szemben, a felperes igazolta a készfizető kezesi megállapodás létrejöttét. Utalt arra is, hogy E.Gy. tanúvallomása az üzleti élet jellegzetességeire tekintettel nem volt mellőzhető a bizonyítékok sorából pusztán azért, mert a tanú felperesi munkavállalói minősége folytán teljesen elfogulatlanak nem tekinthető.

[9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206.§ (1) bekezdése alapján okszerűen értékelve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresete alapos.

[10] A bizonyítandó tények körében súlytalannak ítélte, hogy a tanú milyen keltezéssel, illetőleg kinyomtatott, vagy maga által készített, szerkesztett megállapodás-tervezettel kereste fel az alperest az üzletében. Álláspontja szerint nem lehetett arra következtetni a kötelezett 2011. és 2012. éves beszámolóiból és eredménykimutatásaiból, hogy a kötelezett önállóan nem volt hitelképes, erre nézve bizonyítási eljárást sem vett fel az elsőfokú bíróság. Kiemelte, hogy a kiegészített szakvélemény alapján nagy valószínűséggel a perbeli készfizető kezesi megállapodáson nem a névtulajdonos alperestől származik az aláírás, azon nincs torzításra mutató jel, a rendelkezésre álló anyag alapján semmi nem támasztja alá az alperesi kézeredetet, ugyanakkor a szignó egy egyszerű vonalvezetés, ami emiatt kevés összehasonlító grafikai adatot hordoz. Hangsúlyozta, hogy a E.Gy. tanú a perben következetesen állította, hogy mindkét szerződés aláírására előtte, az alperes üzlethelyiségében került sor. Ezzel szemben az alperes azt adta elő, hogy a törzsvásárlói keretmegállapodást írta csak alá és hogy maga vitte el a felpereshez az általa már aláírt keretmegállapodást, továbbá változatlanul tagadta a kezesi szerződés aláírását. A megismételt eljárásban, a szembesítés során az alperes azonban már nem állította, hanem csak úgy emlékezett, hogy maga vitte el a keretmegállapodást a felperesi alkalmazotthoz és úgy írta alá a jelenlétében, tagadva, hogy a készfizető perrel érintett kezesi megállapodást aláírta volna. Az alperes személyes előadásában e bizonytalanságot értékelve a másodfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy az alperes már maga sem tagadta azt, hogy lehet, nem megfelelően emlékszik a szerződéskötés általa eddig hivatkozott körülményeire.

[11] A másodfokú bíróság a tanú következetes vallomását és az alperes emlékképeit összevetve – értékelve a beszerzett szakvéleményt is – úgy ítélte meg, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének eleget téve, eredménnyel bizonyította a megismételt eljárásban azt, hogy a perrel érintett kezesi szerződés alperes általi aláírása megtörtént, a felperes és az alperes között a készfizető kezesi szerződés érvényesen létrejött, ezért az indokolás kiegészítésével az elsőfokú bíróság jogszerű döntését a rPp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és annak megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását kérte a perköltsége megállapítása mellett. Felülvizsgálati kérelmében

eljárási jogszabálysértésként a rPp. 206. § (1) bekezdését és a 164. § (1) bekezdését jelölte meg.

[13] Az alperes szerint a másodfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésével állapította meg, hogy a felperes a rPp. 164. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettségének eleget téve bizonyította, hogy az alperes kezességet vállalt a kötelezettnek a felperessel szemben fennálló tartozásaiért, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján kizárólag ezzel ellentétes következtetés lett volna levonható.

[14] Kifejtette, hogy az eljáró bíróságok nem hagyhatták volna figyelmen kívül azt a körülményt, hogy E.Gy. tanúnak a felperes alkalmazottjaként a felperes irányutatásai szerint kellett eljárnia, e munkaköri kötelezettség megszegése pedig kártérítési felelősség alapja is lehet vele szemben, így érdekében állt annak állítása, hogy a kezesi szerződés létrejött, valamint annak is, hogy a kezesi szerződés megkötése mellőzhetetlen volt. A tanú vallomása körében értékelni kellett volna az alperes és a tanú találkozásainak és az átadott okiratok számát érintő, valamint a kezesi szerződés megkötésének indokoltsága körében fellelhető ellentmondásokat. A tanú vallomásával összefüggésben az alperes kiemelte azt is, hogy a kötelezett cég 2007-ben jött létre, így 2014-ben a keretszerződés létrejöttékor nem minősült már újonnan létrejött cégnek, adótartozása pedig nem volt. Nem volt bizonyított a perben az sem, hogy mi volt az az árbevételi szint, amely a kezesi szerződés megkötését szükségessé tette, de a rendelkezésre álló bizonyítékok cáfolják a tanú azon állítását, hogy a cég éves nettó árbevétele ne érte volna el az általa megjelölt kívánt szintet.

[15] Utalt arra, hogy jelentőséggel bírt az is, hogy a törzsvásárlói keretmegállapodás és a kezesi szerződés eltérő formátumú, azokon eltérő dátum szerepel, az okirat nyilvánvalóan valótlan tartalmú. Az okirat valótlan tartalma által keltett bizonytalanság feloldása a bizonyító felperes kötelessége lett volna, amelynek nem tett eleget. A kezesi szerződést tartalmazó okirat mindezekre tekintettel bizonyító erővel nem rendelkezik, bizonyítékként csak abban az esetben értékelhető, ha valódisága szakértői bizonyossággal megállapítható, illetve amennyiben azt egyéb bizonyítékok kétséget kizáróan alátámasztják. A perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményben foglaltak azonban nem igazolták a kezesi szerződés létrejöttét, hiszen a szakvélemény csupán valószínűségi megállapítást tartalmaz, ami éppen azt támasztja alá, hogy az aláírás nagy valószínűséggel nem az alperestől származik és önhamisításra utaló körülmény sem volt feltárható.

[16] A perben nem volt továbbá igazolt az sem, hogy a kezesi szerződés megkötése indokolt és szükséges lett volna, hiszen a törzsvásárlói keretszerződés tartalmazott olyan biztosítékokat, amelyek a tartozások kialakulását, illetve meghatározott limiten felüli növekedését voltak hivatottak kizárni. A 2012. és 2013. évi mérlegekkel és eredménykimutatásokkal, valamint a kötelezett felszámolásának befejezésével összefüggésben 2019. december 7-én meghozott végzéssel kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy azok még közvetetten sem voltak alkalmasak a kezesi szerződés létrejöttének bizonyítására.

[17] Lényegesnek ítélte, hogy a felperes nem tett eleget a szerződésben foglalt azon kötelezettségének, hogy amennyiben a kötelezett az egyes számlákat azok esedékességekor nem egyenlíti ki, úgy a jogosult a készfizető kezest is köteles erről 15 napon belül értesíteni. Életszerűtlen az a helyzet, hogy a szokásos kereskedelmi gyakorlat ellenére a felperes a hitelkeret meg nem engedett túllépése miatt az egyik legerősebb biztosítéki jogát nem gyakorolta.

[18] Az alperes szerint a bizonyítékok az ítéleti bizonyosság megállapítására alkalmatlanok voltak, a másodfokú bíróság pedig megalapozatlanul következtetett az alperes szembesítéskor tett vallomásából arra, hogy az „én úgy emlékszem” szófordulat a

nyilatkozattevő tényelődésének olyan mértékű bizonytalanságát hordozza, amelyből egyenesen következik, hogy a vele ellentétes nyilatkozattevő állítása megalapozott. Amennyiben emellett a logika mellett a másodfokú bíróság következetesen kitartott volna, úgy ennek megfelelően kellett volna értékelnie a szembesítés során a tanú által a 7. számú jegyzőkönyv 6. oldalának negyedik bekezdése szerint alkalmazott „én úgy emlékszem” szófordulatot is.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében – utalva annak helyes indokaira – a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[21] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet eljárási okokból támadta. A rPp. 270. § (2) bekezdésének és a 275. § (3)-(4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja eljárási jogszabálysértés csak abban az esetben lehet, ha annak az ügy érdemi elbírálására is lényeges kihatása van. Az alperes felülvizsgálati kérelme így akkor vezethetett eredményre, ha a hivatkozott eljárási szabálysértések megtörténtek és egyben az ügy érdemi elbírálására is kihatottak.

[22] A Kúria Pfv.VI.21.292/2019/4. számú végzésében már rámutatott, hogy az eljárásban a felperes keresete a kezesi szerződés teljesítésére irányult, az alperes védekezése pedig azon alapult, hogy a felek között kezesi szerződés nem jött létre. A Ptk. 6:416. § (3) bekezdése értelmében a kezesi szerződés megkötésére csak írásban kerülhet sor, így a perben a releváns és bizonyítandó tény a kereset és az ellenkérelem alapján az volt, hogy a kezesi szerződés írásban létrejött, hiszen egy nem létező szerződés a célzott joghatást nem váltja ki, az alapján teljesítés nem kérhető. A kezesi szerződés létrejöttének, ennek keretében a becsatolt kezesi szerződés alperes általi aláírásának a bizonyítása, a rPp. 164. § (1) bekezdése alapján a perben igényt érvényesítő felet, a felperest terhelte. A kezesi szerződést nem foglalták teljes bizonyító erejű magánokiratba, az egyszerű okirati formába foglalt szerződéshez a rPp. 196. § (1) bekezdése szerinti bizonyító erő nem kötődik, így a rPp. 197. § (1) bekezdése szerint – az alperes vitatásával szemben – a rPp. 164. § (1) bekezdése alapján annak valódiságát a felperesnek kellett bizonyítania. Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a Kúria Pfv.VI.21.292/2019/4. sorszámú végzésében adott utasításnak megfelelően adott ismételt tájékoztatást a bizonyítási teherről és folytatta le a bizonyítási eljárást, amelytől a másodfokú bíróság sem tért el, így az alperes tévesen állította a rPp. 164. § (1) bekezdésének sérelmét. Az, hogy a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokat a másodfokú bíróság nem megfelelően mérlegelte, nem ezen eljárási szabály, hanem a rPp. 206. § (1) bekezdésének a megsértése körében értékelhető.

[23] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a fentieken túl azonban a jogerős ítélet megalapozatlanságára, a bizonyítékok mérlegelésének a hiányosságaira, az azokból levont következtetés okszerűtlen voltára hivatkozva a rPp. 206. § (1) bekezdésének a sérelmét is állította.

[24] A bírói mérlegelés felülvizsgálati kérelemmel való támadhatóságáról a Kúria már több határozatában állást foglalt. Ezek lényege, hogy – főszabály szerint – nem állapítható meg jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja (BH1994. 221.). Megalapozhatja viszont a felülvizsgálati kérelmet a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése (BH1994. 196.) az, ha a bíróság által megállapított tényállás iratellenes, hiányos vagy logikai ellentmondásokat tartalmaz (BH1994. 85.). Nyilvánvalóan okszerűtlen a következtetés akkor, amikor a bizonyítékokból csak a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni [Kúria Pfv.21.474/2011/10. (BH2013. 119.)]. A felülvizsgálati eljárásban ennek megfelelően elsődlegesen azt kellett tehát vizsgálni, hogy a jogerős ítéletben foglaltak alapján a másodfokú bíróság mérlegelési tevékenysége, illetve annak esetleges hiányosságai elérik-e azt a mértéket, hogy az a rPp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétben állónak minősül.

[25] A perben – a másodfokú bíróság által jogszerűen mellőzött mérlegbeszámolók, valamint a kötelezett felszámolására vonatkozó, 2019. évi, így ugyancsak irreleváns bírósági határozat mellett – E.Gy. felperesi alkalmazott tanúvallomása, valamint a 2014-ben keletkezett törzsvásárlói keretmegállapodást és a kezesi szerződést tartalmazó okiratok álltak rendelkezésre. Tekintettel arra, hogy az alperes a per során mindvégig vitatta, hogy a kezesi szerződést tartalmazó okiratot ő írta alá, az elsőfokú bíróság az azon szereplő alperesi névaláírás valóságát is vizsgálta. Annak megállapítása, hogy egy adott aláírás a névtulajdonostól származik-e, szakkérdés, így az elsőfokú bíróság ennek megfelelően a rPp. 177. § (1) bekezdése alapján folytatott le szakértői bizonyítást. Az eljáró bíróságoknak tehát a rPp. 206. § (1) bekezdése alapján ezeket a bizonyítékokat kellett értékelniük és mérlegelniük a tényállás megállapítása során.

[26] A Kúria ezen mérlegelési tevékenység vizsgálata alapján megállapította, hogy a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat oly mértékben tévesen értékelte, hogy annak folytán a jogerős ítélet megalapozatlan, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésen alapul, így a rPp. 206. § (1) bekezdésre tekintettel jogszabálysértő az alábbiakra tekintettel.

[27] A kirendelt szakértő a kiegészített és aggálytalan szakvéleményében – annak rögzítése mellett, hogy a vizsgált szignók rendkívül kevés vizsgálható és összehasonlításra alkalmas grafikai elemet tartalmaznak, ezért a kézeredet azonosságának kategorikus szintű megállapítására, illetve kizárására nincs lehetőség – megállapította, hogy nagy valószínűséggel a perbeli készfizető kezesi megállapodáson nem a névtulajdonos alperestől származik az aláírás, azon nincs torzításra mutató jel, a rendelkezésre álló anyag alapján semmi nem bizonyítja az azonos kézeredetet az alperes tekintetében. A szakvélemény tehát nem erősítette meg a felperes állítását.

[28] Arra helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a polgári perben a rPp. 3. § (5) bekezdése alapján a szabad bizonyítás elve érvényesül: nincs kötött bizonyítási rendszer, a bizonyítékoknak nincs előre meghatározott bizonyító ereje, nincs rangsor a bizonyítási eszközök között, az igazságügyi szakvélemény is csak egy a bizonyítékok közül (Pfv.III.20.028/2006. megjelent: EBH 2006.1419). A bíróságnak a rPp. 206. § (1) bekezdéséből következően az a feladata, hogy a tényállást a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítsa meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékelje és meggyőződése szerint bírálja el. Ennek során nincs elzárva a szakvélemény megállapításainak a mellőzésétől sem (Kúria Pfv.II.20.087/2017, BH2000. 208.), azaz juthat a perben releváns tény vonatkozásában a szakvélemény megállapításaitól – különösen a nem kategorikus, csak valószínűségi szintű megállapításaitól – eltérő következtetésre, ezt azonban csak a perben feltárt kétségtelen tényekre alapozva teheti meg. Jelen eljárásban az eljáró bíróságoknak ilyen tény az azt alátámasztó bizonyíték hiányában nem állt rendelkezésre.

[29] A másodfokú bíróság a kezesi szerződés alperes általi aláírását a valószínűségi, de az alperesi kézeredetet kizáró szakértői véleménnyel szemben az alperes szembesítés során tett bizonytalannak ítélt nyilatkozata és a kihallgatott tanú vallomása összevetése alapján állapította meg, erre tekintettel jutott arra a következtetésre a kezesi szerződés írásban létrejött.

[30] Helytállóan mutatott rá azonban a felülvizsgálati kérelmében az alperes, hogy a perben nem volt bizonyított sem a kezesi szerződés megkötésének szükségessége, sem az, hogy az alperes a kezesi szerződést aláírta. A felperes e körben tett tényállításait kizárólag E.Gy. tanú vallomása támasztotta alá, amely bizonyítékként a továbbiakban kifejtettek szerint nem volt figyelembe vehető. Az egyéb bizonyítékok, így a törzsvásárlói keretmegállapodás és a szakértői vélemény a felperes tényállításait nem bizonyították. A törzsvásárlói keretmegállapodás a kezesi szerződésre utalást nem tartalmazott, ugyanakkor tartalmazott egyéb olyan rendelkezéseket, amelyek célja a tartozások kialakulásnak, illetve meghatározott összeg túllépésének a megakadályozása volt. Az alperes hitelképessége körében bizonyítás nem folyt, a szakértői vélemény pedig a felperes kezesi szerződés alperes általi aláírására vonatkozó állítását még a valószínűség szintjén sem támasztotta alá.

[31] Egyetértett a Kúria az alperes azon hivatkozásával is, hogy E.Gy. tanú nem tett elfogulatlan vallomást, ugyanis a felperes alkalmazottjaként, a felperes iránymutatásai szerint kellett eljárnia. Amennyiben a kezesi szerződés megkötése munkaköri kötelezettsége volt, a felperes keresetének a kezesi szerződés megkötésének elmulasztása miatti elutasítása kártérítési felelősség alapja lehet, így érdekében állt a felperes kereseti tényállításainak vallomásával való alátámasztása.

[32] Az alperes a releváns tényállításait nem változtatta meg, nyilatkozataiban – a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben – bizonytalanság nem volt észlelhető. A perben az alperes végig arra hivatkozott, hogy kizárólag a törzsvásárlói keretmegállapodást írta alá, a kezesi szerződés nem jött létre, az azon lévő aláírás nem tőle származik. Annak, hogy a törzsvásárlói keretmegállapodás hol került aláírásra és átadásra a tanúnak, a jogvita eldöntése szempontjából nem volt különösebb jelentősége, így annak sem, hogy a tanúval történt szembesítés során e körben az alperes az „úgy emlékszem” szófordulatot használta.

[33] Mindezekre figyelemmel a perben az okirat alperes általi aláírását lényegében cáfoló igazságügyi szakértői véleménnyel szemben a kezesi szerződés írásban való létrejöttét alátámasztó egyetlen bizonyíték sem állt rendelkezésre. Ennyi és ilyen bizonyítás alapján, ítéleti bizonyossággal a szerződés létrejötte nem állapítható meg, az alperes nem marasztalható. A felperes – a jogerős ítéletben kifejtettekkel ellentétben – a kezesi szerződés írásban való létrejöttét bizonyítani nem tudta, így annak teljesítésére irányuló keresete megalapozatlan, amelyre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet a rPp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet – a rPp. 253. § (2) bekezdése szerint – megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította.

A határozat elvi tartalma

I. A polgári perben a szabad bizonyítás elve érvényesül, nincs rangsor a bizonyítási eszközök között, az igazságügyi szakvélemény is csak egy a bizonyítékok közül. A bíróság erre tekintettel juthat a perben releváns tény vonatkozásában a szakvélemény megállapításaitól – különösen a nem kategorikus, csak valószínűségi szintű megállapításaitól – eltérő következtetésre, ezt azonban csak a perben feltárt kétségtelen tényekre alapozva teheti meg.

II. A jogerős ítélet a rPp. 206. § (1) bekezdésre tekintettel jogszabálysértő, amennyiben a bizonyítékok mérlegelése és az azokból levont következtetés kirívóan és nyilvánvalóan okszerűtlen.

Alkalmazott jogszabályok

1952. évi III. törvény 206. § (1) bekezdés

Záró rész

[34] A mindhárom fokon peresztes felperes a rPp. 270. § (1) bekezdése és a rPp. 239. §-a szerint alkalmazott rPp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles az alperesnek a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *a)* pontja, (4) és (5) bekezdése alapján meghatározott 444.000 forint elsőfokú, 223.000 forint fellebbezési és 167.000 forint felülvizsgálati eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból, valamint 128.921 forintból előlegezett szakértői díjból és 910.000 forint lerótt fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetékből álló költséget megfizetni. Az ügyben a Kúria hozott ezúttal, azt lezáró jogerős határozatot, ezért ebben kellett köteleznie a felperest a teljes költség tekintetében a perköltségek viselésére. Amennyiben a perköltségből a felperes már fizetett, azt az összeget az alperes tőle alappal nem követelheti, de ítéleti döntés nélkül – a kifizetett összegnek a összeg megítélt összegből való levonásával – a korábbi kifizetésnek nem lenne alapja. Az alperes tehát a már megkapott összeg elszámolásával a hátralékot követelheti, esetleges többletkövetelése esetén pedig a felperes indíthat vele szemben visszvégrehajtást.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a rPp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[36] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a rPp. 271. § (1) bekezdés *e)* pont zárja ki.

Budapest, 2022. szeptember 20.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Bartal Géza s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző